

прославен с войни
и пустоши години.

Дела и подвизи и лаврови венци —
летописи за тях на сж-отарите,
и славата левни
за песни не възник.

И тъмненъ само ежъ отъ някогашни дни,
като отъ буре тлъмнала, се чува...
На новъ съзбени
тука въхра върава!

И тоя въхра горъ остави въздузъ чистъ,
мъртвицъ отъ ака ффарецъ преназналъ.
Въ горите няма лъстъ
отъ спомени узнавалъ.

Надъ моя роденъ край сж-ранните зори,
кушненъ и трепетъ за което нан
денъ да озари —
животъ въ зени да види.

И нека горите отъ нявгашенъ животъ
къмъ него списко ~~въ~~ ^{въ} ~~свои~~ ^{свои} ~~вскаж~~ ^{вскаж} —
на бъднени възможъ,
отсърменъ во кадежи,

азъ вжжжжъ вече какъ отъ висините грей...
Живенъ те въ смъртъ на времъ слава!...
Нредъ тожъ се ношъ тъмней,
надъ него зенъ изграва!

ПРИ ГРОБА НА УБИТИЯ ДРУГЪРЪ

Венци ще вжжжъ тая тъмненъ гробъ,
и не единъ съ въздушна ще си спомни
другаръ въ шветни младини загналъ, —
и не единъ ще пронъзне ръката
що покои животъ на поста.

кратко и
да изгуби